

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 305. / 6. 06. 2022.

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea unor acte normative privind regimul străinilor în România*, inițiată de domnul deputat PNL Andrei Daniel Gheorghe (Bp. 192/2022).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.44 alin. (3) lit. e) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și a *Ordonanței Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative*

privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare, în sensul scutirii cetățenilor din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia încadrați în muncă pe teritoriul României, cu contract individual de muncă cu normă întreagă, pe o perioadă de maximum 11 luni într-un an calendaristic, de la obligația solicitării unui aviz de muncă, implicit de la obligația prezentării acestuia la solicitarea unei vize de lungă ședere în scop de angajare.

II. Observații

1. Aderarea României la Uniunea Europeană a determinat, în ultimii ani, modificări substanțiale ale normelor de drept care reglementează regimul juridic al străinilor în țara noastră, în vederea asigurării conformității cu legislația Uniunii Europene în domeniu și cu alte instrumente juridice cu caracter internațional la care statul român este parte. În considerarea calității sale de stat membru al Uniunii Europene, România trebuie să întreprindă o serie de măsuri în scopul alinierii legislației naționale la acquis-ul din domeniul migrației.

Implementarea măsurilor adoptate la nivelul Uniunii Europene în cadrul politicilor legate de imigrare asigură participarea în mod adecvat a României la gestionarea eficientă a fluxurilor de imigrare la nivelul întregii Uniuni Europene, în special prin aplicarea unor standarde comune cu celelalte state membre în ceea ce privește tratamentul străinilor aflați în situație de ședere legală, dar și prin prevenirea imigrării ilegale.

Regimul străinilor, inclusiv aspectele privitoare la condițiile de imigrare și la protecția drepturilor acestora, se integrează în domeniul principal de competență partajată al Uniunii Europene denumit „*spațiul de libertate, securitate și justiție*”. Astfel, potrivit art.79 alin.(1) din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene*, „*Uniunea dezvoltă o politică comună de imigrare, al cărei scop este de a asigura, în toate etapele, gestionarea eficientă a fluxurilor de migrare, tratamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în statele membre, precum și prevenirea imigrării ilegale și a traficului de persoane și combaterea susținută a acestora*”.

Pentru realizarea acestei politici comune la nivelul Uniunii Europene, au fost adoptate diferite acte normative, atât regulamente, cât și directive, în funcție de elementele principale ce compun regimul străinilor pe teritoriul Uniunii Europene, printre care se numără și materia încadrării în muncă și detașării străinilor pe teritoriul statelor membre.

La nivel național, cadrul normativ actual integrat politicii comune a Uniunii Europene în materiile menționate mai sus este reprezentat de *Ordonanța Guvernului nr. 25/2014* și de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002*.

Adaptarea legislației române la cerințele concrete stabilite prin documentele europene, dar și aspectele problematice identificate în practica autorităților competente au determinat modificări succesive ale celor două acte normative mai sus menționate care, la acest moment, asigură transpunerea în legislația națională a prevederilor mai multor directive, dintre care exemplificăm următoarele:

- *Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe;*

- *Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat¹;*

- *Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate;*

- *Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, cu excepția art. 9-12;*

- *Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru;*

¹ Abrogată prin *Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare).*

- *Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri*, cu excepția art. 2 alin. (2), art. 3 lit. b) și c), art. 5 alin. (2) și (4), art. 6 alin. (2) și (6), art. 7, art. 8 alin. (2) și (4), art. 10, art. 11 alin. (1), art. 15 alin. (9), art. 16, art. 17 alin. (1), (2) și (3), art. 20 alin. (2), art. 24 alin. (1) și art. 25 alin. (2);

- *Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii*, cu excepția art. 5 alin. (1) lit. a)-f), alin. (2), alin. (4) și alin. (7), art. 6, art. 9, art. 10, art. 21 alin. (2), (3) și (6), art. 22 alin. (2) lit. e) și art. 23 alin. (3) și alin. (7) lit. d) și e).

Astfel, apreciem că o modificare a actelor normative naționale, în sensul exceptării aproape totale (11 luni dintr-un an calendaristic) a cetățenilor din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia, de la obținerea avizului de angajare ar conduce la încălcarea de către România a actelor normative adoptate la nivel european.

2. De asemenea, încadrarea în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă cu normă întreagă a cetățenilor din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia, fără obținerea, în prealabil, a unui aviz de angajare, va permite acestora să solicite acordarea/prelungirea dreptului de ședere pentru angajare în muncă chiar și pentru lucrătorii înalt calificați fără ca aceștia să îndeplinească condiția de a deține calificare profesională superioară, fapt ce contravine prevederilor *Directivei 2009/50/CE*.

3. În altă ordine de idei, luând în considerare modificările aduse de *Legea nr. 200/2020 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și a Ordonanței Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România*, cetățenii din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia își pot reglementa șederea și ulterior celor 9 luni prevăzute în actul normativ, fără a mai fi necesară obținerea unei vize de lungă ședere. În acest sens,

avizul de angajare se poate obține inclusiv în perioada în care cetățenii mai sus menționați se află în România.

Mai mult decât atât, precizăm faptul că acordarea facilităților referitoare la scutirea de la aviz pentru cetățenii din Republica Moldova, Ucraina și Republica Serbia încadrați în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe o perioadă de 9 luni într-un an calendaristic (*Legea nr.200/2020*) nu a contribuit la diminuarea deficitului forței de muncă, în anul 2021, respectiv 2022, contingentul pentru lucrătorii nou admiși pe piața forței de muncă fiind în creștere, de la 50.000 în 2021, la 100.000 în 2022.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel CIUCĂ

PREM-MINISTRU

Domnului senator **Florin-Vasile CÎȚU**
Președintele Senatului